

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 października 2023 r.

Pozycja 284

POSTANOWIENIE

z dnia 29 czerwca 2023 r.

Sygn. akt Ts 222/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Stanisław Piotrowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej K.K. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1657, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 28 września 2022 r. (data nadania) K.K. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 26 maja 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 26 kwietnia 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 3 sierpnia 2018 r. (nr [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia. Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody z 29 lutego 2016 r. (znak: [...]) o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia do wykonania obowiązku poddania szczepieniom ochronnym, zgodnie z tytułem wykonawczym z 25 stycznia 2016 r. wydanym przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. (nr [...]).

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 18 listopada 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 28 listopada 2022 r.) wezwał skarżącego do doręczenia odpisów

lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (oprócz wyroków: NSA z 26 maja 2022 r., sygn. akt [...] oraz WSA w W. z 26 kwietnia 2019 r., sygn. akt [...]) wraz z czterema kopiami.

Skarżący 5 grudnia 2022 r. (data nadania) ustosunkował się do powyższego wezwania.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 14 lutego 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 20 lutego 2023 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braku formalnego skargi konstytucyjnej przez doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) postanowienia Ministra Zdrowia z 3 sierpnia 2018 r. (znak: [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny (przesłano postanowienie dotyczące oddalenia zarzutów), b) tytułu wykonawczego z 25 stycznia 2016 r. wydanego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. (nr [...]).

Pismem z 27 lutego 2023 r. (data nadania) skarżący wystąpił z wnioskiem o przedłużenie o 3 dni terminu wykonania powyższego zarządzenia, który Trybunał odrzucił jako niedopuszczalny.

Pismem z 8 marca 2023 r. (data nadania) skarżący przesłał dokumenty wskazane w wezwaniu z 14 lutego 2023 r.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącego zaskarżone przez niego przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 14 lutego 2023 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 20 lutego 2023 r. W ustawowym terminie skarżący nie usunął braku formalnego wskazanego w zarządzeniu.

Okoliczność ta jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.